

§ 14.

Stk. 1. Handlinger, der gør Indgrib i andres Retsgoder, er straffri, naar Omstændighederne berettigede den handlende til at anse Handlingen som nødvendig for at afværge en truende Skade, der var særdeles betydelig i Forhold til den Skade, som Handlingen maatte ventes at medføre. Det samme gælder Handlinger, der udsætter andres Retsgoder for Fare, dog at ved Bedømmelsen af saadanne Handlingers Strafbarhed tillige Farens Størrelse maa tages i Betragtning.

Stk. 2. Under tilsvarende Betingelser er det straffrit at handle i Strid med en gældende Straffebestemmelse.

§ 15.

Handlinger foretagne af Børn under 15 Aar straffes ikke.

§ 16.

Straffri er Handlinger foretagne af Personer, der er utilregnelige paa Grund af Sindssygdом eller Tilstande, der maa ligestilles dermed, eller Aandssvaghed i højere Grad.

§ 17.

Stk. 1. Befandt Gerningsmanden sig ved den strafbare Handlings Foretagelse i en ved mangelfuld Udvikling, Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne betinget varigere Tilstand, der dog ikke er af den i § 16 angivne Beskaffenhed, afgør Retten efter indhentet Lægeerklæring og samtlige iøvrigt foreliggende Omstændigheder, om Anvendelse af Straf skønnes formaalstjenlig.

Stk. 2. Finder Retten Straf anvendelig, kan den bestemme, at Frihedsstraf skal udstaa i en for saadanne Personer indrettet Anstalt eller Anstaltsafdeling. Paa Foranledning af Direktøren for Fængselsvæsenet kan Justitsministeren forandre den trufne Afgørelse om, hvor Frihedsstraffen skal udstaa, saafremt dette efter Omstændighederne skønnes formaalstjenligt. Skønnes det under Straffens Udstaaelse, at en Fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre Fare for alvorlig Forværrelse af den dømtes Tilstand, bliver Sagen efter Begæring af Direktøren for Fængselsvæsenet paany at indbringe for Retten, som efter indhentet Lægeerklæring afgør, om Straffuldbyrdelsen skal fortsættes eller afbrydes.

Stk. 3. Finder Retten enten straks eller ved senere Bestemmelse Straf uanvendelig, afgør den, om Sikkerhedsforanstaltninger i Medfør af § 73 skal træffes.

§ 18.

Beruselse udelukker kun Anvendelse af Straf, naar Gerningsmanden har handlet uden Bevidsthed.

§ 19.

Uagtsomhed straffes ved de i denne Lov omhandlede Lovovertrædelser kun, naar det er særlig hjemlet. Paa andre Lovovertrædelser er de paagældende Straffebud anvendelige, ogsaa naar Lovovertrædelsen er begaaet af Uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig Hjemmel.

§ 20.

Hvor Straf eller forhøjet Straf betinges af, at en forsætlig Lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig Følge, indtræder denne Straf dog kun, naar saadan Følge kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom, eller han har undladt efter Evne at afværge den, efter at han er bleven opmærksom paa Faren.